

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV-A CIVILĂ
DECIZIA CIVILĂ NR. [] A
ȘEDINȚA [] DE LA 31.03.2023
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: []
JUDECĂTOR: []
GREFIER: []

Pe rol se află soluționarea apelurilor formulate de apelantul-pârât [] SRL și de apelanții-reclamantți [] și [] împotriva sentinței civile nr. []/24.11.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul nr. []/3/2019, în mod contradictoriu cu intimații chemați în garanție [] și [] SA, cauza având ca obiect acțiune de răspundere delictuală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică la data de 10.02.2023, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 24.02.2023, 03.03.2023, 24.03.2023 și 31.03.2023, când a decis următoarele:

TRIBUNALUL:

Deliberând asupra apelurilor citate de față, constată:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a IV-a Civilă sub nr. []/3/2019, la data de 06.03.2019, reclamantul [] prin reprezentanți legali []## [] și [] a solicitat în contradictoriu să pârâta [] S.R.L. – [] obligarea acesteia din urmă la plata următoarelor sume: 45.086 lei reprezentând costul intervențiilor chirurgicale astfel cum sunt detaliate în ofertele 1 și 2, 25.000 euro daune materiale pricinuite de necesitatea efectuării unor intervenții medicale suplimentare apreciate ca fiind urmare a îndeplinirii defectuoase a obligațiilor din ofertele 1 și 2, precum și 45.000 euro cu titlu de daune morale.

În motivarea în fapt a cererii, reclamantul a arătat în esență că, începând cu anul 2014 a prezentat un mers anormal cu un balans atipic al corpului în timpul mersului și, văzând reclama pârâtei difuzată în media și pe diverse suporturi în spațiul public conținând mesajul „Rețeaua cu cei mai buni medici”, părinții săi au decis să apeleze la această clinică pentru investigarea mersului atipic.

La data de 14.03.2014, reclamantul minor a fost supus unui consult medical efectuat de către prof. dr. [] la secția de Ortopedie pediatrică din cadrul rețelei private de sănătate – [], fiind medicul care a monitorizat și care și-a asumat efectuarea intervențiilor chirurgicale ce urma a fi efectuate, fiind diagnosticat cu „picior plat valg cu protars equin”, fiindu-i recomandat să rămână „în observație pentru alungire tendon ahile și fixarea razei mediale”.

La data de 25.03.2015 a fost emisă oferta comerciala servicii medicale, în perioada 03.04. – 06.04.2015 a avut loc prima intervenție chirurgicală fiind emisă factura fiscala CMU [] din data de 06.04.2015 cu mențiunea „intervenții chirurgicale – alungire tendon și ridicare gleznă”.

Ulterior acestei intervenții și la recomandările aceluiași medic a fost supus unei alte intervenții chirurgicale, de aceasta data la piciorul drept, fiind întocmită și acceptată o altă ofertă pentru servicii medicale emisă la 03.03.2016, operația fiind efectuată la data de 22.03.2016; a mai susținut reclamantul că a fost internat în perioada 22.03.2016 – 25.03.2016, iar în cadrul acestei din urmă intervenții chirurgicale s-a recoltat grefon fibular autogen prin incizie separată de aproximativ 6 cm, fiind emisă factura CMU.

Întrucât intervențiile chirurgicale nu s-au dovedit a fi un succes, părinții reclamantului au luat decizia de a consulta și alți specialiști, respectiv la spitalul Privatklinik – [.] Klinik din Munchen – [.] , iar în urma consultărilor efectuate la această clinică au aflat că cele două intervenții chirurgicale au presupus tehnici rudimentare, învechite, neconforme cu standardele actuale; a precizat că după intervenția din [.] [.] îmbunătățirea stării sale a fost vizibilă, în prezent având un mers corect, reluând astfel activitățile școlare și cele sportive.

A mai arătat reclamantul că pârâta este răspunzătoare față de pacient pentru prejudiciile directe și indirecte rezultate în urma celor două intervenții chirurgicale, indicând faptele pârâtei pretins ilicite, respectiv încălcarea dreptului pacientului la informare, prev. de art.6 din Legea nr. 46/2003, încălcarea de către pârâtă a obligației sale de obținere a unui consimțământ informat de la pacient (art. 660 din Legea nr. 95/2006) și efectuarea de către pârâtă a unei proceduri medicale - recoltarea de grefon - fără a avea autorizațiile prevăzute de lege.

În drept, cererea a fost întemeiată pe disp. art. 6, art. 11 și art. 18 din Legea nr. 46/2003, art.142 lit. a și s din Legea nr. 95/2006 precum și art. 660 din Legea nr. 95/2006.

La data de 25.06.2019, pârâta SRL a depus întâmpinare și cerere de chemare în garanție.

Prin întâmpinare a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii, susținând că, cele două intervenții chirurgicale au fost oșușită, consimțământul a fost liber exprimat de către părinții pacientului, iar în privința prețării de grefon obligația de informare a fost efectuată, reclamantii având cunoștință despre aceasta.

În ceea ce privește cererea de chemare în garanție, pârâta a înțeles ca, în baza disp. art.72 și urm. C.pr.civ., să introducă în cauză pe chemații în garanție [.] și [.] S.A., solicitând instanței ca în măsura în care se va considera ca fiind întemeiate pretențiile reclamantului, să oblige chemații în garanție către pârâtă la plata sumelor solicitate prin cererea principală plus cheltuielile de judecată.

La data de 26.07.2019, chemata în garanție Omniasig Vienna Insurance Group S.A a depus întâmpinare la cererea de chemare în garanție, invocând excepția necompetenței materiale a Tribunalului București și excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fond respingerea cererii de chemare în garanție ca neîntemeiată susținând în esență că, potrivit contractului de asigurare încheiat cu pârâta, nu se acoperă daunele morale solicitate pentru evenimentul reclamat și nici despăgubiri pentru prejudiciile materiale produse prin acte medicale de care pacientul sau reprezentantul legal nu au fost informați sau pentru care nu și-au dat consimțământul.

La data de 07.08.2019, chematul în garanție [.] a depus întâmpinare, invocând excepția necompetenței materiale a Tribunalului București, excepția netimbrării cererii de chemare în garanție, iar pe fond respingerea ca neîntemeiată cererii de chemare în judecată, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale.

Prin încheierea din data de 17.09.2019 a Tribunalului București – Secția a IV a Civilă s-a admis excepția necompetenței materiale și s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 1 București.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 10.10.2019, sub nr. [.] / 3 / 2019.

În ședința publică din data de 09.12.2019, instanța a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale.

Prin sentința civilă nr. [.] / 09.12.2019, s-a admis excepția necompetenței materiale, s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București, s-a constatat ivit conflictul negativ de competență și s-a înaintat cauza către Curtea de Apel București în vederea soluționării acestuia.

Prin sentința civilă nr. [.] / 24.06.2020 a Curții de Apel București - Secția a III-a Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie, s-a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 1 București.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 23.09.2020, sub nr. [.] .

Instanța a administrat proba cu înscrisurile și proba cu interogatoriul reprezentantului legal al reclamantului, interogatoriul pârâtei și al chematului în garanție [.] .

Prin sentința civilă nr. [.] / # 24.11.2021, Judecătoria Sectorului 1 București a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale esive a chemaților în garanție; a admis excepția prescripției dreptului la acțiune cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 03.04.2015; a respins cererea formulată cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 03.04.2015, constatând prescris dreptul la acțiune al reclamantului; admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [.] , prin reprezentant legal [.] , în contradictoriu cu pârâta [.] SRL - [.] , cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 22.03.2016; a obligat pârâta să plătească reclamantului suma de 5000 euro, în echivalent în lei la data plății, cu titlu de daune morale; a respins restul pretențiilor formulate ca neîntemeiate; a respins cererea de chemare în garanție formulată de pârâta [.] SRL - în contradictoriu cu chemații în garanție [.] SA și [.] , ca neîntemeiată; a compensat cheltuielile judecată solicitate de reclamant (taxa de timbru, onorariu avocat solicitat parțial și cheltuieli traducere) și pârâta (onorariu avocat); a obligat pârâta să plătească chematului în garanție suma de 5000 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Conform raportului medical din data de 14.03.2014 întocmit de către medicul [.] în urma consultului ortopedic, s-a stabilit pentru pacientul [.] diagnosticul de „picior plat valg cu protars equin”, cu următoarele recomandări: în observație pentru alungire tendon ahile și fixarea razei mediale; revine pentru programare intervenție în 2015, în luna februarie – martie.

La data de 25.03.2015, pârâta a emis oferta comercială de servicii medicale pentru intervenția chirurgicală alungire tendon și ridicare gleznă (în valoare de 22.500 lei)/alungire tendon și ridicare gleznă și fixare raza medială (27.000 lei). În baza acesteia s-a emis factura fiscală nr. CMU [.] / 06.04.2015 în valoare de 22.500 lei, reprezentând contravaloare intervenție chirurgicală „alungire tendon și ridicare de gleznă”.

La data de 26.03.2015, reprezentantul legal al pacientului a semnat formularul de consimțământ informat pentru anestezie generală și/sau regională precum și formularul - consimțământ pentru intervenții chirurgicale și tratament.

Conform fișei de intervenție chirurgicală, la data de 03.04.2015 s-a efectuat artrodeza subtalara extraarticulara [..], prelevare autogrefon fibular prin incizie separata gamba ștanga, alungire tendon [..] stâng, imobilizare gipsată cruropodală.

La data de 03.03.2016, pârâta a emis oferta comercială servicii medicale în vederea efectuării unei intervenții chirurgicale: alungire tendon și ridicare gleznă (22500 lei) / alungire tendon și ridicare de gleznă și fixare raza mediala (27000 lei).

Potrivit biletului de externare, în perioada 22.03.2016 – 25.03.2016 pacientul [..] a fost internat în cadrul Rețelei Private de [..], fiind efectuată la data de 22.03.2016 sub anestezie generală alungirea tendonului [..]. Prin incizie submaleolara fibulara s-a identificat și s-a evacuat țesutul moale din sinus tarsi, s-a rezecat suprafața de sprijin talara și calcaneana. S-a recoltat grefon fibular autogen prin incizie separată de aproximativ 6 cm, grefonul fiind plasat în sinus tarsi pentru a corecta piciorul valg.

Pentru efectuarea acestei intervenții, pârâta a emis factura nr. CMU[.]/.03.2016 în valoare de 22.586 lei.

Pentru efectuarea acestei intervenții chirurgicale, reprezentantul legal al reclamantului a semnat chestionarul de evaluare pre-anestezic pediatrie, consimțământ informat pentru intervenții chirurgicale și tratament, consimțământ informat pentru anestezie și consimțământ informat pentru transfuzia sanguină.

În perioada 06.04.2018 – 11.04.2018, pacientul [..] a fost internat la Clinica privată Klinik Munchen Harlaching, Centru de Chirurgie Ortopedica, constatându-se: „Deformare supramaleolara valgus dreapta, varus și flexie dreapta în scurtarea fibulei bilateral, congenital cu deformarea dobândita a equinusului și tensiunea tendonului lui [..] bilateral (2015 stanga/2016 dreapta), status post procedura [..] cu corectie.” La internare, din punct de vedere clinic s-a constatat, pe partea stânga un valgus posterior necorectat, iar pe partea dreapta un picior posterior supra-corectat, varus posterior și subluxarea tendonului peroneal în dreapta. Terapia aplicată a constat în operație la data de 04.06.2018: epifiza distală temporara medie tibia stanga; operație extra-articulară [..]#, artrodeza de corelare subtalară cu interpozitie osica spongioasă, osteotomie supramaleolară de derotare, osteotomie cu extensie fibulară dreapta.

În speță, reclamantul a invocat prin prezentarea situației de fapt un caz de răspundere contractuală, derivat din neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de către pârâta prin cele 2 oferte de mai sus precum și pentru nerespectarea normelor ce guvernează raporturile dintre pacienți și unitățile sanitare.

În privința excepției prescripției dreptului la acțiune cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 03.04.2015 (invocată de chemata în garanție [..] SA), instanța a reținut următoarele:

Conform art. 2517 C. Civ., termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen. În privința acestui termen, conform art. 2523 Cod civil prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui. În acest sens, fiind vorba de un fapt presupus a fi ilicit, raportat la prevederile art. 2528 alin. (1) Cod civil prescripția dreptului la acțiune în repararea unei pagube care a fost cauzată printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea.

În raport de aceste dispoziții legale și având în vedere conținutul faptei ilicite imputate pârâtei, instanța a apreciat că pentru intervenția din data de 03.04.2015 dreptul la acțiune pentru repararea prejudiciului pretins a început să curgă, cel mai târziu, din ziua efectuării acesteia, când reclamantul avea reprezentarea prejudiciului produs prin nerespectarea obligațiilor pârâtei de a obține din partea pacientului un consimțământ informat cu privire la procedura medicală contractată de acesta.

Nu se poate pretinde de către reclamant că prejudiciul s-a produs sau a fost cunoscut de acesta ulterior acestui moment, întrucât fapta ilicită imputată pârâtei consta în omisiunea acesteia de a-și îndeplini obligațiile prevăzute de Legea nr. 46/2003, fapta consumându-se în momentul în care acestea trebuiau executate, prejudiciul producându-se la aceeași dată, devenind astfel constatabil.

Pentru aceste considerente, instanța a admis excepția prescripției dreptului la acțiune cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 03.04.2015 și le-a respins în consecință, constatând prescris dreptul la acțiune al reclamatului.

În privința pretențiilor ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 22.03.2016, instanța a reținut următoarele:

În acord cu prevederile art. 1270 Noul cod de procedură civilă, contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante. Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar și la toate urmările pe care practicile comerciale, uzanțele, legea sau echitatea le dau contractului, după natura lui. Clauzele obișnuite într-un contract se subînțeleg, deși nu sunt stipulate în mod expres.

În acest sens, instanța a reținut potrivit art. 1350 C.civ., orice persoana trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat iar conform art. 1351 alin. 2, atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii. Totodată, art. 1516 alin. 1 C.civ. afirmă dreptul creditorului la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligațiilor, iar art. 1530 C.civ. prevede dreptul creditorului la daune interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației.

Pentru angajarea răspunderii civile contractuale a pârâtului este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unui contract valabil încheiat între părți, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale, existența unui prejudiciu patrimonial, existența unei legături de cauzalitate între prejudiciu și nerespectarea obligațiilor contractuale, vinovăția părții care a cauzat prejudiciul și inexistența unei clauze de neresponsabilizare.

În cauză, existența raporturilor contractuale este dovedită prin oferta din data de 03.03.2016, acceptată de reprezentantul legal al pacientului.

În ce privește neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale, potrivit art. 1270 C.civ., instanța a reținut următoarele:

Potrivit art. 6 din Legea nr. 46/2003, pacientul are dreptul de a fi informat asupra stării sale de sănătate, a intervențiilor medicale propuse, a riscurilor potențiale ale fiecărei proceduri, a alternativelor existente la procedurile propuse, inclusiv asupra neefectuării tratamentului și nerespectării recomandărilor medicale, precum și cu privire la date despre diagnostic și prognostic.

Conform art. 8, informațiile se aduc la cunoștința pacientului într-un limbaj respectuos, clar, cu minimalizarea terminologiei de specialitate.

De asemenea, potrivit art. 18, consimțământul pacientului este obligatoriu pentru recoltarea, păstrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul său, în vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord.

Conform art. 8 din Ordinul nr. [...] privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a titlului XV "Răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice" din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, acordul scris al pacientului, necesar potrivit art. 649 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să conțină în mod obligatoriu cel puțin următoarele elemente: a) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, reședința pacientului; b) actul medical la care urmează a fi supus; c) descrierea, pe scurt, a informațiilor ce i-au fost furnizate de către medic, medicul dentist, asistentul medical/moașă; d) acordul exprimat fără echivoc pentru efectuarea actului medical; e) semnătura și data exprimării acordului. (2) Acordul scris constituie anexă la documentația de evidență primară. Conform art. 660 din Legea nr. 95/2006, în vigoare la data emiterii ordinului de mai sus (respectiv art. 660 din Legea nr. 95/2006, în vigoare la data intervenției), pentru a fi supus la metode de prevenție, diagnostic și tratament, cu potențial de risc pentru pacient, după explicarea lor de către medic, medic dentist, asistent medical/moașă, conform prevederilor alin. (2) și (3), pacientului trebuie solicitat acordul scris. (2) În obținerea acordului scris al pacientului, medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașă sunt datori să prezinte pacientului informații la un nivel științific rezonabil pentru puterea de înțelegere a acestuia. (3) Informațiile trebuie să conțină: diagnosticul, natura și scopul tratamentului, riscurile și consecințele tratamentului propus, alternativele viabile de tratament, riscurile și consecințele lor, prognosticul bolii fără aplicarea tratamentului.

Analizând în speță formularul de consimțământ pentru intervenții chirurgicale și tratament semnat de către reprezentantul legal al minorului la data de 21.03.2016, instanța a constatat că acesta are un conținut identic cu cel semnat la data de 26.03.2015, referindu-se doar la denumirea intervenției chirurgicale – alungire tendon.

Astfel, instanța a constatat că au fost nerespectate de către unitatea sanitară dispozițiile art. 6 din Legea nr. 46/2003, art. 8 din Ordinul nr. 48/2007 și art. 649 din Legea nr. 95/2006, în vigoare la data emiterii ordinului (respectiv art. 660 la data intervenției).

În acest sens, instanța a reținut că acordul scris prevăzut de art. 660 din Legea nr. 95/2006, pentru ca pacientul să fie supus la metode de prevenție, diagnostic și tratament și de art. 8 din Ordinul nr. 482/2007, trebuie să cuprindă nu numai diagnosticul și natura sau scopul intervenției, cât și informațiile referitoare la riscurile și consecințele tratamentului propus, alternativele viabile de tratament, riscurile și consecințele lor precum și prognosticul bolii fără aplicarea tratamentului, respectiv descrierea, pe scurt, a informațiilor ce i-au fost furnizate de către medic.

Astfel, formularul de consimțământ din data de 21.03.2016 cuprinde doar declarații ale reprezentantului legal în sensul că acesta ar fi fost informat cu privire la aspectele de mai sus, însă instanța a apreciat că un astfel de conținut al formularului nu reprezintă o dovadă a respectării dispozițiilor legale de mai sus de către pârâtă. În acest sens, poate fi reținut și formularul de consimțământ informat pentru anestezie generală și/sau regională, ce emană tot de la pârâtă și care, spre deosebire de formularul din data de 21.03.2016, cuprinde

nu numai descrierea procedurii aplicate și a variantelor acesteia, dar și a efectelor postoperatorii, a riscurilor și consecințelor ce pot rezulta.

Totodată, din modul de desfășurare a raporturilor dintre reclamant și pârâtă, născute ca urmare a celor două oferte emise și acceptate de către pacient, prin reprezentanții săi, rezultă că pârâta a fost cea care a întreprins și demersurile necesare pentru întocmirea documentației de evidență primară, potrivit art. 8 alin. 2 din Ordinul nr. 482/2007 ce include și acordul scris al pacientului având conținutul stabilit de dispozițiile legale de mai sus.

În acest sens, **declarațiile reprezentantului legal al pacientului în sensul că a luat cunoștință de toate informațiile prevăzute de art. 660 din Legea nr. 95/2006 de la medicul care a efectuat intervenția sunt insuficiente pentru a constitui o dovadă a îndeplinirii obligației de informare, de vreme ce formularul de consimțământ trebuie să cuprindă în mod obligatoriu o descriere pe scurt, a informațiilor ce i-au fost furnizate de către medic, potrivit art. 8 alin. 1 lit. c din Ordinul nr. 482/2007, informații care trebuie să se refere la diagnosticul, natura și scopul tratamentului, riscurile și consecințele tratamentului propus, alternativele viabile de tratament, riscurile și consecințele lor, prognosticul bolii fără aplicarea tratamentului, potrivit art. 660 alin. 3 din Legea nr. 95/2006, însă în speță aceste date lipsesc din formularul de consimțământ din data de 21.03.2016.**

Totodată, instanța a constatat și nerespectarea dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 46/2003, potrivit căreia consimțământul pacientului este obligatoriu pentru recoltarea, păstrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul său, în vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care este acest acord, **lipsind în cazul intervenției chirurgicale din data de 22.03.2016, acordul pacientului pentru prelevare autogrefon fibular, acesta nefiind nici informat anterior și privire la asemenea procedură.**

Astfel, instanța a reținut caracterul neîmplinit al susținerii reclamantului potrivit căreia prelevarea de autogrefon fibular presupune deținerea de către unitatea medicală a unei autorizații emise de Autoritatea Națională de Transplant, neexistând o astfel de obligație legală în sarcina pârâtei la data efectuării intervenției din data de 22.03.2016.

Totodată, instanța nu a reținut nici vicierea consimțământului reclamantului în momentul contractării serviciilor medicale furnizate de pârâtă, nefiind probate acțiunile explicite de publicitate înșelătoare care s-ar fi manifestat la data emiterii ofertei comerciale din data de 03.03.2016 precum și caracterul determinant al acestora pentru acceptarea ofertei primite.

Prin urmare, instanța a reținut în sarcina paratei fapta ilicită constând în lipsa obținerii acordului informat al pacientului potrivit art. 6 și art. 18 din Legea nr. 46/2003.

Instanța a reținut și concluziile C.E.D.O. din cauza [.] c. României (Cererea nr. 8759/05, Hotărârea din 15 ianuarie 2013, par. 42): „Curtea a subliniat că este important pentru persoanele care întâmpină riscuri pentru sănătatea lor să aibă acces la informații care să le permită evaluarea riscurilor respective. Curtea a considerat rezonabil să deducă de aici faptul că statele contractante trebuie, în virtutea acestei obligații, să adopte măsurile normative necesare pentru a garanta că medicii iau în considerare consecințele previzibile ale unei proceduri medicale planificate asupra integrității corporale a pacienților și să îi informeze din timp pe pacienții respectivi despre consecințele respective, astfel încât aceștia din urmă să fie în măsură să ia o decizie informată”.

De asemenea, **lipsa existenței consimțământului informat nu poate fi acoperită prin inexistența culpei medicale propriu-zise (în efectuarea actului medical în sine), ci constituie o faptă ilicită distinctă.**

În ceea ce privește raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul arătat de reclamant, instanța a constatat că nu se poate decela un raport de cauzalitate între fapta ilicită reținută și prejudiciul material pe care îl invocă reclamantul. Un astfel de raport de cauzalitate ar fi putut exista doar față de culpa medicală propriu-zisă (efectuarea defectuoasă a actului medical). Întrucât în cauză nu s-a dovedit culpa medicală propriu-zisă, reclamantul nu este îndreptățit la daunele materiale solicitate, întrucât cheltuielile efectuate de acesta la o altă clinică medicală nu au fost consecința unui act medical defectuos al medicului, care să atragă și răspunderea pârâtei. Pentru aceleași motive, reclamantul nu este îndreptățit nici la restituirea contravalorii intervenției chirurgicale, achitată pârâtei.

Prin urmare, în ceea ce privește daunele materiale solicitate, instanța a respins ca neîntemeiată cererea având ca obiect obligarea pârâtei la plata sumei de 22.586 lei reprezentând costul intervenției chirurgicale, astfel cum este detaliat în oferta nr. 2 și a sumei reprezentând daune materiale pricinuite de necesitatea efectuării unor intervenții medicale suplimentare.

Cu toate acestea, **instanța a constatat că reclamantul a suferit un prejudiciu moral prin faptul că nu a fost informat corespunzător despre riscurile și consecințele tratamentului propus, alternativele de tratament, riscurile și consecințele lor, pronosticul bolii fără aplicarea tratamentului etc. și recoltarea și prelucrarea produselor biologice prelevate din corpul său. Acordul informat al pacientului are drept scop principal asigurarea confortului psihic al pacientului cu privire la actul medical care urmează a se efectua. Actele medicale sunt de obicei evenimente nedorite care, către persoane, incerte și care pot genera stări anxioase cu privire la rezultatul procedurii medicale. Tocmai pentru că pacientul se află într-o poziție vulnerabilă atunci când un medic efectuează un act medical asupra lui, este important ca acesta să știe exact ce problemă de sănătate are, ce variante are, care sunt consecințele fiecărei variante, ce se poate întâmpla în fiecare situație etc. pentru ca pacientul să dobândească încredere în actul medical și în medic, pentru a nu fi surprins după efectuarea actului medical că ar fi existat și alte variante mai dezirabile.**

Astfel, **instanța a constatat că reclamantul a fost privat de o informare corespunzătoare și nu i s-a obținut acordul informat. Prin fapta ilicită a pârâtei reclamantul a fost pus într-o situație de incertitudine, neavând reprezentarea consecințelor diagnosticului și tratamentului aplicat.**

Instanța a constatat astfel că există raport de cauzalitate între fapta ilicită reținută și prejudiciul moral suferit de reclamant, iar față de poziția C.E.D.O în cauza [.] c. României, instanța a considerat că se impune acordarea unei compensații care să atenueze prejudiciul suferit și să prevină încălcarea art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. **Instanța a apreciat ca fiind adecvată acordarea sumei de 5000 euro cu titlu de daune morale, având în vedere importanța pe care C.E.D.O. o acordă dreptului la informare al pacientului.**

În ceea ce privește cererea de chemare în garanție formulată de pârâta [.]SRL, instanța a avut în vedere, în primul rând, dispozițiile art. 36 C.p.c., potrivit cărora calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a chematei în garanție [.] SA, instanța a reținut că între aceasta și pârâtă s-a încheiat polița de răspundere civilă profesională [.] pentru perioada 13.03.2015 – 12.05.2015 și polița de răspundere civilă profesională [.] pentru perioada 13.03.2016 – 12.03.2017.

Având în vedere că pretențiile formulate de pârâtă se întemeiază pe aceste două polițe de asigurare, emise de chemata în garanție [.] SA, instanța a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității sale procesuale pasive.

De asemenea, instanța a reținut că între pârâtă, în calitate de beneficiar și chematul în garanție [.] SA, s-a încheiat contractul de prestări servicii medicale nr. 2474/ 14.01.2014 având ca obiect efectuarea de către prestator în favoarea beneficiarului, contra cost, de servicii medicale, conform competențelor sale medicale, astfel cum se prevede prin autorizația de funcționare/autorizația de liberă practică.

Având în vedere că pretențiile formulate de pârâtă față de chematul în garanție [.] se întemeiază pe acest contract de prestări servicii, instanța a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității sale procesuale pasive.

Cu privire la pretențiile formulate de pârâtă împotriva chematei în garanție [.] SA, instanța a reținut, în primul rând că a fost respinsă cererea formulată de reclamant împotriva pârâtei cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată în data de 03.04.2015, constându-se prescris dreptul la acțiune al reclamantului.

În ceea ce privește cererea de chemare în judecată formulată cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală din data de 22.04.2016, instanța a constatat că aceasta a fost admisă în parte, fiind obligată pârâtă la plata sumei de 5000 euro cu titlu de daune morale, pentru considerentele expuse anterior.

[.]# în vedere prevederile art. 4.1 pct. VII din Capitolul Excluderi din Condițiile generale de asigurare din contractul de asigurare [.] SA, potrivit cărora Omnisig nu acordă despăgubiri pentru pretenții de despăgubire rezultate din sau în legătură cu daunele morale și prevederile art. 4.1 pct. VII din Capitolul Excluderi din Condițiile specifice de asigurare din contractul de asigurare [.] SA, potrivit cărora nu se acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse de acte medicale de care pacientul sau, după caz, reprezentanții legali, nu au fost informați sau pentru care nu și-au dat consimțământ, instanța a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în garanție formulată împotriva chematei în garanție Omnisig.

Cu privire la pretențiile formulate de pârâtă împotriva chematului în garanție, instanța a constatat că acestea sunt neîntemeiate, întrucât din înscrisurile atașate la dosar și întocmite cu ocazia celor două intervenții chirurgicale, rezultă că pârâta și-a asumat obligația, în calitate de furnizor de servicii medicale, în baza celor două oferte prezentate reclamantului, de a obține înscrisurile aferente documentației de evidență primară ce cuprinde inclusiv acordul scris al pacientului și care reprezintă mijlocul de dovadă a îndeplinirii obligației de informare a pacientului. Acest aspect rezultă din faptul că toate formularele de consimțământ aferente celor două intervenții chirurgicale au fost semnate de către reprezentantul pacientului prin intermediul pârâtei, fiind emise de aceasta din urmă, iar nu de către medic.

De asemenea, instanța a reținut că prin contractul de prestări servicii medicale nr. 2474/14.01.2014, încheiat între chematul în garanție [.] SA și pârâta [.] SRL, nu s-a stabilit în sarcina primului obligația de a obține de la pacient acordul scris prevăzut de art. 660 din Legea nr. 95/2006, care să cuprindă inclusiv informațiile comunicate pacientului, în virtutea dreptului său la informare, potrivit art. 6 din Legea nr. 46/2006.

Pentru aceste considerente, instanța a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în garanție formulată de pârâta [...] SRL împotriva chematului în garanție [...].

În privința cheltuielilor de judecată aferente cererii principale, instanța a avut în vedere dispozițiile art. 453 alin. 2 C.p.c., conform cărora când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. [...] este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.

Având în vedere soluția pronunțată pe cererea principală, reținând culpa procesuală a ambelor părți, în raport și de dispozițiile menționate mai sus, instanța a compensat cheltuielile de judecată solicitate de reclamant (taxa de timbru, onorariu avocat solicitat parțial și cheltuieli traducere) și pârâtă (onorariu avocat).

În ceea ce privește solicitarea chematului în garanție [...] de obligare a pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, instanța a reținut faptul că chematul în garanție a făcut dovada efectuării unor cheltuieli de judecată constând în onorariu de avocat în cuantum de 15.000 lei, conform facturii și chitanțelor depuse la dosar.

Articolul 451 alin. (2) C.pr.civ. permite instanței să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, atunci când acestea sunt vădit disproporționate în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei, ori cu activitatea desfășurată de avocat, dispoziție care are menirea să împiedice abuzul de drept, prin deturnarea onorariului de avocat de la finalitatea sa firească, aceea de a permite justițiabilului să beneficieze de asistență judiciară calificată pe parcursul procesului. O astfel de prerogativă a instanței de judecată este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să-i fie opozabil.

În sensul celor arătate este și jurisprudența [...] (cauza [...]### și Johnsen c. [...] și [...] c. [...]) care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate de partea care a câștigat procesul numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare și care au fost în mod real făcute, în limita unui cuantum rezonabil. Astfel, rezultă faptul că pot fi acordate cu titlu de cheltuieli de judecată doar acele sume care în mod real și necesar au fost plătite de către partea care a câștigat procesul, în timpul și în legătură cu acel litigiu. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului și reputația celui care acordă asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

Astfel, s-a analizat oportunitatea diminuării onorariului de avocat, munca avocatului constituind un criteriu fundamental în raport cu care instanța poate statua în conformitate cu prevederile art. 451 alin. (2) asupra posibilității de reducere a onorariului de avocat. Munca avocatului are însă un caracter complex, situație în care pentru aprecierea onorariului ce urmează a fi suportat de partea adversă, care a pierdut procesul, se impune a fi avute în vedere mai multe aspecte și anume: timpul și volumul de muncă solicitată pentru executarea mandatului primit și activitățile solicitate de client, natura, noutatea și dificultatea cazului, importanța intereselor în cauză, împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl împiedică pe avocat să accepte un alt mandat din partea unei alte persoane, notorietatea și specializarea avocatului, constrângerile de timp în care avocatul este obligat de împrejurările cauzei să acționeze pentru a asigura serviciile legale performante.

Astfel, în raport de complexitatea cauzei, munca desfășurată de avocat și având în vedere natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică, instanța a redus onorariul de avocat la

care a obligat pârâtul la suma de 5000 lei, fiind apreciată de către instanță ca fiind adecvată pentru timpul și munca depusă de avocat în prezenta cauză.

În concluzie, în temeiul art. 453 alin. 1 Cod procedură civilă și reținându-se culpa procesuală a pârâtei, instanța a obligat-o pe pârâtă la plata către chematul în garanție [...]a cheltuielilor de judecată constând în onorariu avocațial redus de 5.000 lei.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel reclamanții [...] și [...] precum și pârâta [...] SRL, apelurile fiind înregistrate pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a Civilă la data de 21.06.2022, sub nr. [...]/3/2022.

Apelanții-reclamanți au solicitat admiterea apelului și modificarea în parte a sentinței apelate, în sensul admiterii în parte a cererii de chemare în judecată, prin admiterea în tot a următoarelor capete de cerere iterate în cererea de chemare în judecată: plata sumei de 45.000 euro, reprezentând prejudiciul pentru daunele morale suferite ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor asumate prin Oferta #1 și Oferta #2 de către personalul medical desemnat; plata sumei de 22.500 lei, reprezentând costul intervenției chirurgicale din 03.04-06.04.2015, astfel cum este detaliată în Oferta #1 și potrivit Facturii CMU [...] din data de 06.04.2015; plata sumei de 22.586 lei, reprezentând costul intervenției chirurgicale, astfel cum este detaliată în Oferta #2 și potrivit Facturii CMU [...] /63186; plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate în etapa primei instanțe, plata cheltuielilor de judecată ocazionate în etapa instanței de apel.

Apelanții-reclamanți au precizat că din capetele de cerere iterate în cererea de chemare în judecată, aceștia nu apelează soluția primei instanțe asupra celui de-al patrulea capăt de cerere, respectiv asupra pretenției de obligare a CMU la plata sumei de 25.000 euro, reprezentând prejudiciul pentru daunele materiale pricinuite de necesitatea efectuării unor intervenții medicale suplimentare, ca urmare a încălcării defectuoase a obligațiilor din Oferta 1 și Oferta 2, învederând că restul soluțiilor pronunțate de către prima instanță sunt apelate.

Apelanții-reclamanți au arătat că în privința primului capăt de cerere privind plata sumei de 45.000 euro, reprezentând prejudiciul pentru daunele morale suferite ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor asumate prin cele 2 oferte de către personalul medical desemnat, au solicitat modificarea în parte a sentinței și admiterea în tot a acestui capăt de cerere, cu consecința obligării CMU la plata sumei de 45.000 euro.

În privința celui de-al doilea capăt de cerere privind plata sumei de 22.500 lei, reprezentând costul intervenției chirurgicale din 03.04-06.04.2015, astfel cum este detaliată în Oferta #1 și potrivit Facturii CMU [...] din data de 06.04.2015, apelanții-reclamanți au solicitat reformarea în integralitate a sentinței, în sensul respingerii excepției prescripției dreptului material de acțiune, analizarea pe fond a pretenției acestora și admiterea în tot a acestui capăt de cerere.

În privința celui de-al treilea capăt de cerere privind plata sumei de 22.586 lei, reprezentând costul intervenției chirurgicale, astfel cum este detaliată în Oferta #2 și potrivit Facturii CMU194/63186, au solicitat reformarea în integralitate a sentinței și admiterea în tot a acestui capăt de cerere.

În privința ultimului capăt de cerere privind plata cheltuielilor de judecată din etapa primei instanțe, au solicitat modificarea în parte a sentinței și admiterea în tot a acestui capăt de cerere.

Apelanții-reclamanți au opinat că excepția prescripției privind [...]### #1 a fost greșit admisă de către prima instanță.

În esență, raționamentul primei instanțe pentru admiterea excepției prescripției extinctive are la baza faptul că pe data efectuării Intervenției #1, prejudiciul produs de fapta ilicită săvârșită de CMU a devenit „constatabil”. Cu alte cuvinte, în optica primei instanțe, reclamantul avea reprezentarea prejudiciului produs de CMU chiar din ziua efectuării Intervenției #1 și tot de atunci putea urmări protecția dreptului acestuia subiectiv de a fi informat prin punerea în mișcare a unei acțiuni civile împotriva CMU.

În realitate, premisa aplicării efectului sancționator al prescripției extinctive constă tocmai în existența posibilității de a acționa pentru ocrotirea unui drept; dar, pentru a exista o astfel de posibilitate, ea trebuie întâi, să se nască. Or, cât timp dreptul la acțiune nu s-a născut încă, nu poate să înceapă să curgă prescripția, deoarece nu numai că ea ar fi lipsită de obiect, dar s-ar ajunge și la consecința illogică, absurdă, ca dreptul la acțiune să se stingă înainte de a se naște. La o astfel de consecință anormală tinde prima instanță, pretinzând că reclamantul putea acționa încă din momentul violării dreptului acestuia de a fi informat complet și corect cu privire la detaliile Intervenției #1.

Apelanții au arătat că un astfel de raționament este vădit injust, întrucât întregul probatoriu administrat în prima instanță a arătat că până la efectuarea intervențiilor din [...], în perioada aprilie 2018, reclamantul nu a cunoscut și nici nu putea cunoaște violările aduse de CMU drepturilor sale de pacient ocazionate de efectuarea Intervenției #1. Tocmai omisiunea CMU de a se informa reprezintă premisa și dovada imposibilității obiective a acestuia de a cunoaște elementele/faptele generatoare ale dreptului său la acțiune.

Prima instanță a reținut corect că dreptul la acțiune pentru repararea prejudiciului pretins a început să curgă, cel mai târziu din ziua efectuării acestuia, însă greșește atunci când suprapune data nașterii dreptului la acțiune peste data cunoașterii acestui prejudiciu. Momentul producerii prejudiciului - data de recoltare care marchează începutul cursului prescripției extinctive potrivit C.civ. - nu se poate suprapune cu data producerii faptei ilicite prin omisiune, nefiind admisibil ca un prejudiciu încă necunoscut titularului dreptului la acțiune să determine curgerea prescripției aferente respectivului drept la acțiune.

Pentru dezlegarea justă a excepției discutate și aplicarea corectă a art. 2.528 alin. (1) Criv., era importat de stabilit data cunoașterii acestui prejudiciu. Or, în speță, prejudiciul s-a născut numai odată cu înțelegerea acestora asupra săvârșirii de către CMU a faptelor ilicite (neîndeplinirea obligației de informare și inexistența obținerii consimțământului informat), adică numai după ce reclamanții au înțeles, în mod concomitent, atât pentru Intervenția #1, cât și pentru Intervenția #2, că, de fapt, procedurile contractate de către aceștia au implicat și recoltare de grefon, procedeu despre care nu au fost informați și asupra căruia nu și-au exprimat consimțământul. Reținând acestea, prejudiciul s-a născut în perioada consulturilor pacientului la clinica din [...], în perioada aprilie 2018, atunci când au înțeles, pentru prima dată, că procedura recoltării de grefon a fost aplicată pacientului în cadrul celor 2 intervenții; riscurile presupuse de procedura recoltării de grefon; alternativele la procedura recoltării de grefon, manifestare efectivă a dreptului de opțiune al pacientului, de care au și beneficiat în cadrul clinicii din [...].

Au mai arătat apelanții că premiera informării asupra utilizării procedurii de recoltare de grefon marchează momentul în care au înțeles fapta ilicită săvârșită de către CMU și prejudiciul produs de aceasta prin fapta ilicită. În raport de acest moment, aprilie 2018, acțiunea formulată în martie 2019 nu este lovită de efectul prescripției extinctive.

Apelanții-reclamanți au învederat că este remarcabil că, odată cu darea răspunsului dlui dr. [...] la întrebarea nr. 20, în timpul ședinței de judecată din 14.06.2021, din fața primei instanțe, au aflat pentru prima dată din partea personalului CMU că procedura alungirii de tendon se poate realiza în 3 modalități. Această explicație dată de dl dr. [...] în data de 14.06.2021 nu este consemnată în niciun document emis de CMU cu privire la informarea prealabilă efectuării celor 2 intervenții, ceea ce întărește susținerile acestora cu privire la imposibilitatea obiectivă de a cunoaște violările CMU ocazionate de [...] încă de la data efectuării acestora.

Capetele de cerere privind obligarea CMU la restituirea contravalorii Intervenției #1 (22.500 lei) și a Intervenției #2 (22.586 lei) sunt întemeiate, întrucât CMU nu a prestat întocmai ceea ce a contractat.

Referitor la Oferta #1, CMU s-a obligat la prestarea serviciilor medicale descrise în Oferta #1, anume „alungire tendon și ridicare de gleznă și fixare rază medială”, însă ceea ce s-a prestat efectiv a presupus recoltare de grefon.

Similar, referitor la Oferta #2, CMU s-a obligat la prestarea serviciilor medicale descrise în Oferta #2, anume „alungire tendon și ridicare de gleznă și fixare rază medială”, însă ceea ce s-a prestat efectiv a presupus recoltare de grefon.

Pentru înțelegerea exactă a prestațiilor efectiv executate de către CMU, sunt deosebit de relevante precizările dlui dr. [...] cu ocazia administrării interogatoriului oferite în cadrul răspunsului său la întrebarea nr. 4, arătând că procedura alungirii de tendon (cea contractată) nu este sinonimă cu procedura Grice (ce a fost executată).

În plus, tot medicul a răspuns la întrebarea nr. 20 adresată de reclamanți că procedura alungirii de tendon (cea contractată) se poate realiza în 3 modalități. Coroborând răspunsurile oferite, procedura alungirii de tendon (cea contractată) nu presupune neapărat procedura recoltării de grefon și nici procedura [...] (ce a fost executată).

Mai mult, tot chematul în gară dl dr. [...] a mai arătat despre procedura ridicării de gleznă (cea contractată), că „nu este termen medical specific” (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 5) și că „nu știu ce înseamnă ridicare de gleznă, nu este în limbajul nostru. Nu știu de unde apare această formulare <ridicare de gleznă>”.

Apelanții-reclamanți au arătat că subsumând toate aceste precizări ale dr. [...] se desprind următoarele concluzii, valabile pentru ambele intervenții: procedura alungirii de tendon s-a realizat prin recoltare de grefon, procedură care este străină de obiectul contractului. În consecință, lipsa informării Pacientului asupra recoltării de grefon, se traduce și într-o executare defectuoasă a obligațiilor contractate; procedura ridicării de gleznă, asupra căreia părțile au convenit expres, nu a fost și nu este cunoscută medicului care a executat propriu-zis prestația CMU. În consecință, ceea ce s-a convenit ca obiect al contractului nu a fost prestat de către CMU. În mod logic, dr. [...] nu putea executa ceea ce nu știe.

Acoperirea prejudiciului reclamat, anume echivalentul costului celor 2 intervenții, este tocmai reflexul neexecutării obligațiilor contractate, respectiv consecința directă a executării defectuoase a obligațiilor contractate de pacient cu CMU.

Prima instanță a arătat că pentru acest prejudiciu material, reclamantul nu este îndreptățit la acoperirea lui, întrucât nu ar exista un act medical defectuos al medicului care să atragă și răspunderea CMU. Dar, în speță, acoperirea prejudiciului încercat nu depinde de calitatea actului medical, ci de modalitatea în care CMU a înțeles să își execute obligațiile contractuale: pacientul a contractat anumite prestații medicale, însă a beneficiat de alte prestații medicale. Fundamentul restituirii contravalorii celor 2 intervenții nu este caracterul

defectuos al actului medical, ci încălcarea obiectului Ofertei #1 și Ofertei #2 în contextul încălcării drepturilor acestuia de pacient.

[.] ar fi cunoscut că, în ciuda obiectului contractat menționat în Oferta #1 și Oferta #2, CMU fie prestează altceva (recoltare de grefon), fie nu prestează deloc (ridicare de gleznă), nu ar mai fi contractat cu CMU, nu ar mai fi contractat cu CMU. Similar, dacă reclamantul ar fi fost informat corect și complet cu privire la cele 2 intervenții, nu ar mai fi contractat cu CMU, așa cum a arătat mama sa, în fața primei instanțe, la termenul din data de 14 iunie 2021. Aceasta este justificarea pentru pretenția acestuia de obligare a CMU la plata contravalorii celor două intervenții.

S-a mai arătat că daunele morale în cuantum de 5.000 euro acordate de primă instanță nu asigură un just echilibru între prejudiciul suferit și despăgubirea acordată. În acest sens, apelanții-reclamanți au opinat că suma acordată de instanța de prim grad de jurisdicție nu a avut în vedere importanța valorilor lezate (dreptul la informare al pacientului și dreptul la opțiune al acestuia), a consecințelor profund negative suferite de pacient (durerile postoperatorii extraordinar de mari), a implicațiilor acestora în viața socială a acestuia (absența acestuia de la cursurile școlii gimnaziale) și a travaliului emoțional la care acesta a fost supus.

Lipsirea Pacientului la vârsta de 11 ani (la data efectuării Intervenției #1) de sănătate fizică și psihică prin lipsirea dreptului acestuia de alege și, implicit, de a evita Intervenția #1 și Intervenția #2 extrem de dureroase a condus la producerea unui prejudiciu juvenil semnificativ.

În aceste circumstanțe, suma de 5.000 euro stabilită prin sentința apelată nu este și nu poate fi considerată a fi justă și suficientă pentru repararea, în integralitate, a prejudiciului moral încercat de aceștia în urma violării prin CMU a drepturilor acestora.

În aceste condiții, apelanții-reclamanți au solicitat să se reaprecieze întinderea reparației ce se impune a fi acordată, pentru a se putea compensa într-o manieră rezonabilă, adecvată și echitabilă durerile fizice și morale încercate de către aceștia.

În concluzie, s-a solicitat admiterea apelului și, pe cale de consecință, schimbarea sentinței apelate, în sensul despăgubirii integrale a reclamantului pentru prejudiciul moral suferit în urma încălcărilor CMU a drepturilor.

S-a mai susținut faptul că, în ciuda considerentelor sentinței apelate, CMU datorează reclamantului toate cheltuielile de judecată.

În dovedire, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

În baza art. 482 C.proc.civ. raportat la art. 453 C.proc.civ., s-a solicitat obligarea CMU la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de etapa apelului.

Apelantul-pârât [.] SRL a solicitat admiterea apelului, anularea hotărârii atacate, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii și acordarea tuturor cheltuielilor de judecata constând în taxa de timbru și onorariu avocat.

Apelantul-pârât a învederat că pacientul [.] (Pacientul) a suferit două intervenții chirurgicale în Spitalul ce aparține Societății.

În data de 3.04.2015 - sub anestezie generală s-a practicat artodeza subtalara extraarticulară [.] la piciorul stâng. S-a prelevat sutogrefon fibular prin incizie separata de la nivelul Gambei stângi și s-a practicat alungirea tendonului [.] stâng. Cu alte cuvinte, alungirea tendonului lui [.] stâng ([.]#### 1 - denumita și Grice).

În data de 22.03.2016 - sub anestezie generală s-a practicat alungirea tendonului [.] drept, prin incizie submaleolara fibulară s-a identificat și s-a evacuat țesut moale din sinus

tarsi. S-a rezecat suprafata de sprijin talara si calcaneana. S-a recoltat grefon fibular autogen prin incizie separata de aproximativ 6 cm. Grefonul se plasează in sinus tarsi pentru a corecta piciorul vlag. ([.]).

La data de 06.03.2019, reprezentanții legali ai Pacientului, au formulat o cerere de chemare in judecata, prin care au solicitat obligarea la plata prejudiciului moral si material suferit de pacient in urma celor doua intervenții.

Prin cererea de chemare in judecată reclamantii au susținut afirmații contradictorii in sensul că este o acțiune întemeiata pe malpraxis (răspunderea personalului medical pentru efectuarea unor intervenții medicale cu tehnici rudimentare, învechite, neconforme cu standardele actuale), că este o acțiune întemeiata pe o răspundere delictuala, născuta din încălcarea obligației de informare în vederea obținerii unui consimțământ valabil, precum și că este o acțiune în răspundere contractuală, născută din executarea ofertei comerciale de către aceasta, fara a indica în mod expres care sunt acele încălcări.

Instanța de fond a apreciat că se impune sancționarea apelantei-pârâte pentru săvârșirea faptei ilicite constând în lipsa obținerii acordului informat al pacientului sau reprezentanților legal ai acestuia. Astfel, a dispus ca aceasta să plătească reclamantului, pacientul, suma de 5000 euro, în echivalent lei la data plății.

Apelanta-pârâtă a opinat că acest considerent este neîntemeiat, întrucât Intervenția #1 a fost efectuată de către Dl. Dr. [.] la cererea reclamantilor si in baza consimțământului liber exprimat de către reclamantii, în calitate de reprezentanți legali. Ad probationem, exprimarea consimțământului s-a materializat prin semnătura următoarelor documente: consimțământ pentru intervenții chirurgicale și tratament din data de 26.03.2015; consimțământ informat pentru anestezia generală și/sau regională din data de 26.03.2015; formular de înregistrare in spital din data de 2.04.2015; chestionar de evaluare preanestezică pediatrică din data de 26.03.2015.

De asemenea, s-a arătat că exprimarea consimțământului a mai avut loc si prin următoarele acțiuni ale reclamantilor: prezența pacientului la controlul medical pediatric preoperator din data de 2.04.2015; prezența pacientului și a reclamantilor la controlul preanestezic efectuat în data de 26.03.2015; prezența pacientului și acceptarea intervenției din data de 3.04.2015.

Cu privire la Intervenția chirurgicală #1, s-a arătat că instanța de fond a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, constatând, în mod corect, prescripția dreptului la acțiune.

În ceea ce privește Intervenția chirurgicală nr. 2, instanța de fond a reținut, exclusiv, în sarcina pârâtei persoana juridică, săvârșirea faptei ilicite constând în lipsa obținerii acordului informat al pacientului.

Apelanta-pârâtă a arătat că această intervenție a fost efectuată de către Dl. Dr. [.] la cererea reclamantilor si in baza consimțământului liber exprimat de către reclamantii, in calitate de reprezentanți legali. Ad probationem, exprimarea consimțământului s-a materializat prin semnătura următoarelor documente: consimțământ pentru Intervenții chirurgicale și tratament din data de 21.03.2016; consimțământ informat pentru sedare/anestezie generală și/sau regională din data de 21.03.2016; consimțământ informat transfuzia sanguină din data de 22.03.2016; consimțământ informat in vederea internării in serviciul pediatrie 22.03.2016; formular de înregistrare in spital din data de 22.03.2016; chestionar de evaluare preanestezică pediatrică din data de 21.03.2016.

Apelanta-pârâtă a invocat dispozițiile art. 660 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, arătând că la momentul efectuării Intervenției 1 și 2, Normele de aplicare a titlului XVI "Răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice" din Legea nr. 95/2006 nu conținea un formular prestabilit al „Acordului informat al Pacientului”.

Art. 655 din Legea nr. 95/2006, forma aplicabilă în 22.03.2016, prevede că răspunderea unităților sanitare poate fi atrasă potrivit dreptului comun. Prin urmare, reglementarea formelor de exprimare a consimțământului se regăsește în cuprinsul art. 1240 C.civ.

Astfel, apelanta-pârâtă a precizat că exprimarea consimțământului a mai avut loc și prin următoarele acțiuni ale reclamantilor: prezența pacientului la controlul medical pediatric preoperator din data de 21.03.2016; prezența pacientului și a reclamantilor la mai multe controale, în afara unității sanitare [...], fapt recunoscut cu ocazia interogatoriului de către reprezentanții pacientului; prezența pacientului și a reclamantilor la controlul preanestezie efectuat în data de 26.03.2015; prezența pacientului și acceptarea intervenției din data de 22.03.2016.

S-a mai arătat că prelevarea autogrefonului este o componentă de tehnică operatorie pe care medicul o întreprinde conform experienței și competenței profesionale, informație care nu face parte, în mod obligatoriu, din cele pe care pacientul le consideră obligatoriu de comunicat pacienților anterior intervențiilor chirurgicale.

Apelantul-pârât a arătat că de instanța de fond nu a intrat în analizarea acuzelor referitoare la prima intervenției, în Biletul de externare din data de 6.04.2015 se precizează următoarele: „s-a prelevat autogrefonular prin incizie separată la nivelul gambei stângi”. Acest înscris trebuie luat în considerare ca fiind parte din actele/acțiunile care au stat la baza exprimării acordului informat pentru Intervenția chirurgicală #2 2, pentru următoarele motive: reprezentanții pacientului cunoșteau că intervenția chirurgicală 2 este identică cu Intervenția chirurgicală #1 (aspect recunoscut prin interogatoriu); reprezentanții pacientului nu au solicitat niciodată lămuriri suplimentare cu privire la conținutul acestui Bilet de externare.

Prin urmare, apelantul-pârât a afirmat că obligația de informare a fost acoperită și prin acest aspect.

Prin consimțământul pentru intervenții chirurgicale și tratament din data de 21.03.2016, reprezentanții pacientului au declarat următoarele: „mi s-a explicat în ce constă procedura (alungire tendon, ridicare glezna, fixare raza medială)”; „declar că am primit răspunsuri detaliate la toate întrebările adresate personalului medical, explicații pe care le-am înțeles în totalitate și pe care le consider, în cunoștință de cauză, suficiente pentru a putea lua o decizie corectă asupra oportunității tratamentului ales pentru mine/pacient.”.

Concluzionând, s-a solicitat instanței de apel să constate că acordul reprezentanților pacientului a fost liber exprimat și nu a fost viciat.

De asemenea, apelantul-pârât a arătat că prima instanță a respins cererea de chemare în garanție împotriva medicului [...] ca fiind neîntemeiata, reținând în mod greșit următoarele: în baza celor doua oferte semnate, acesta si-a asumat obligația de a obține înscrisurile aferente documentației de evidenta primara, ce cuprinde inclusiv acordul informat, în calitate de furnizor de servicii medicale; prin contractul de prestări servicii medicale nr. 2474/14.01.2014 încheiat între pârâtă și [...] nu s-a stabilit în sarcina celui din urmă obligația de a obține de la pacient acordul scris prevăzut de art. 600 din Legea nr. 95/2006.

Apelantul-pârât a arătat că acest raționament este complet greșit, deoarece aceasta, ca persoană juridică, își asumă obligația de a obține înscrisurile aferente documentatei de evidență primară, pe de o parte, față de pacient, pe de altă parte, prin producerea și punerea la dispoziția personalului medical instrumente pentru îndeplinirea obligațiilor legale. Acest lucru a fost îndeplinit de către aceasta, care deși la momentul intervenției nu exista un formular prestabilit de lege, în scopul obținerii consimțământului medical.

Apelantul-pârât a reiterat prevederile art. 660 din [.] nr. 95/2006, invocând totodată dispozițiile art. 6.1, art. 6.3 lit. b și art. 8.1 din contract și arătând că cererea de chemare în garanție a fost respinsă în mod neîntemeiat, iar prin prezentul apel a solicitat ca, în măsura în care apelul acestuia va fi respins, să se constate că medicul trebuie să răspundă în solidar cu unitatea sanitară.

Astfel, nu numai ca dispozițiile contractuale îl obligau pe medicul [.] să obțină consimțământul informat al pacientului, ci exista obligații legale prevăzute în sarcina acestuia, care subzista indiferent dacă ele sunt agreate în contractul de prestări servicii sau nu.

În concluzie, apelantul-pârât a învederat că reclamantii nu au dovedit existența condițiilor pentru angajarea răspunderii delictuale a acestuia, solicitând admiterea apelului astfel cum a fost formulat și plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la cererile de chemare în garanție formulate de apelantul-pârât, s-a solicitat admiterea acestora în cazul în care instanța va admite cererea de chemare în judecată.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 463 urm. C.proc.civ., precum și toate normele legale la care se face referire în cererea de apel.

În dovedire, s-a solicitat încuviințarea probelor cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

La data de 08.08.2022, intimat chemat în garanție [.] a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelurilor ca nefondate și menținerea în tot a sentinței civile apelate, ca fiind legală și temeinică sub toate aspectele.

La data de 12.08.2022, apelantul-pârât [.] SRL a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului declarat de apelanții-reclamantii și obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

La data de 16.09.2022, intimat chemat în garanție [.] SA a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului formulat de Centrul Medical [.] (CMU) în privința pretențiilor formulate împotriva Omnisig, precum și respingerea apelului formulat de reclamantii ca neîntemeiat.

În apel a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând sentința civilă apelată, prin prisma criticilor formulate prin motivele de apel, având în vedere materialul probator administrat și dispozițiile legale incidente în cauză, tribunalul reține următoarele:

În ceea ce privește apelul declarat de apelanții-reclamantii, se constată că aceștia au criticat soluția primei instanțe de admitere a excepției prescripției dreptului material la acțiune cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată la data de 03.04.2015, solicitând respingerea excepției prescripției și admiterea cererii de obligare a pârâtei CMU la plata sumei de 45.000 euro cu titlul de prejudiciu pentru daunele morale suferite ca urmare a neîndeplinirii de către pârâtă a obligațiilor asumate prin ofertele 1 și 2. De asemenea, apelanții-reclamantii au solicitat acordarea daunelor materiale constând în sumele de 22.500 lei, respectiv de 22.586 lei, reprezentând costul intervențiilor chirurgicale din perioadele 03.04.2015-

06.04.2015, respectiv 22.03.2016-25.03.2015, precum și obligarea intimătei-pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 477 alin. (1) C.proc.civ., instanța de apel procedează la rejudecarea fondului în limitele stabilite, expres sau implicit, de către apelant, precum și cu privire la soluțiile care sunt dependente de partea din hotărâre care a fost atacată, iar conform art. 479 alin. (1) C.proc.civ., instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță, motivele de ordine publică putând fi invocate și din oficiu.

[.] de prevederile legale menționate, care reglementează limitele efectului devolutiv ale apelului determinate de ceea ce s-a apelat, tribunalul va examina cu prioritate criticile apelanților-reclamantși vizând soluția primei instanțe de admitere a excepției prescripției dreptului material la acțiune cu privire la pretențiile ce derivă din intervenția chirurgicală efectuată la data de 03.04.2015 și de respingere a acestui capăt de cerere ca urmare a constatării ca prescrist dreptului la acțiune.

Tribunalul reține că pretențiile reclamantșii din cauza de față se fundamentează pe fapta ilicită a pârâtei CMU constând în încălcarea dreptului pacientului la informare, încălcarea de către pârâtă a obligației de obținere a unui consimțământ informat de la pacient și efectuarea de către pârâtă a unei proceduri medicale (recolectarea de grefon) fără a avea autorizațiile prevăzute de lege.

Referitor la pretențiile care vizază intervenția chirurgicală din data de 03.04.2015, prima instanță a constatat că dreptul la acțiune al reclamantului pentru repararea prejudiciului pretins s-a născut în ziua efectuării intervenției (03.04.2015), când reclamantul, prin reprezentanți legali, a cunoscut prejudiciul produs din nerespectarea obligațiilor pârâtei de a obține din partea pacientului un consimțământ informat cu privire la procedura medicală contractată de acesta.

Conform art. 2517 Cod civil, “Termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen”, iar potrivit art. 2528 alin. 1 Cod civil, “Prescripția dreptului la acțiune în repararea unei pagube care a fost cauzată printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea”.

În ceea ce privește acțiunea în răspundere civilă delictuală, tribunalul constată că determinarea începutului prescripției extinctive se distinge prin stabilirea a două momente alternative de la care prescripția începe să curgă: momentul subiectiv al cunoașterii pagubei și a celui care răspunde de ea și momentul obiectiv al datei la care trebuia reclamantul, după împrejurări, să cunoască aceste elemente.

Soluția momentului subiectiv prezintă dezavantajul de a amâna data începerii cursului prescripției un timp prea îndelungat, ceea ce contravine scopului urmărit de legiuitor prin însăși instituția prescripției, respectiv clarificarea în timp scurt a raporturilor juridice. Astfel, pentru înlăturarea acestui inconvenient, a fost stabilit și momentul obiectiv, asigurându-se armonizarea necesității ocrotirii efective a victimei faptei ilicite cu necesitatea asigurării finalității practice a prescripției.

Împrejurarea că legiuitorul a înțeles să stabilească un moment subiectiv, ulterior creării prejudiciului, de la care începe să curgă termenul de prescripție extinctivă, stabilind că prescripția începe să curgă numai de la data când victima a cunoscut atât paguba, cât și pe cel răspunzător de ea, impune ca, într-o atare ipoteză, cel păgubit să fie chemat să probeze imposibilitatea identificării prejudiciului și a celui care răspunde de acesta în termenul prescrist

de lege, astfel încât, în caz contrar, să opereze prezumția de culpă de a nu fi depus toate diligențele necesare pentru descoperirea pagubei și a celui chemat să răspundă de ea.

Tribunalul constată că stabilirea prin lege a unui moment obiectiv de la care începe să curgă prescripția se întemeiază pe ideea culpei prezumate a celui păgubit de a nu fi depus toate diligențele necesare pentru descoperirea pagubei și pentru recuperarea acesteia.

Așadar, în speță se pune problema de a stabili momentul de la care apelanții-reclamanți ar fi putut să ia la cunoștință despre faptele ilicite reclamate în prezenta cerere, precum și de cuantumul prejudiciului.

În privința momentului subiectiv definit de normele menționate, tribunalul constată că acesta este invocat de apelanții-reclamanți ca fiind luna aprilie 2018, reprezentând perioada efectuării intervențiilor din [...], când apelanții ar fi luat cunoștință de violările aduse de CMU drepturilor de pacient ale reclamantului [...], ocazionate de efectuarea primei intervenții chirurgicale în cadrul CMU, apelanții susținând că tocmai omisiunea de a fi informați reprezintă premisa și dovada imposibilității obiective a acestora de a cunoaște elementele generatoare ale dreptului lor la acțiune.

Contrar acestor susțineri, tribunalul constată că în speță apelanții-reclamanți ar fi trebuit să cunoască fapta ilicită a pârâtei constând în neîndeplinirea obligațiilor de a obține un consimțământ informat de la pacient cu privire la procedura medicală din data de 03.04.2015, cel mai târziu la data externării pacientului [...], respectiv la data de 06.04.2015, moment la care a fost eliberat biletul de externare depunând o copie la filele 21 și 86 dosar apel, în cuprinsul căruia se menționează faptul că „pe data de 03.04.2015 s-a practicat anestezie generală s-a practicat artrodeza subtalară extraarticulară [...] la piciorul stâng; s-a prelevat autogrefon fibular prin incizie separată de la nivelul gambei stângi; s-a practicat alungirea tendonului [...]”.

Chiar dacă apelantul-pârât nu a putut doborânde la dosar dovada de comunicare către apelanții-reclamanți a biletului de externare din data de 06.04.2015, potrivit susținerilor apelantului-pârât CMU, necombătute de apelanții-reclamanți, documentul le-a fost eliberat acestora, în original, la momentul externării.

Atât timp cât apelanții-reclamanți nu afirmă că nu ar fi primit biletul de externare din data de 06.04.2015, tribunalul constată că în speță termenul de prescripție de 3 ani a început să curgă cel mai târziu la 06.04.2015, când pacientul, prin reprezentanți legali, a luat cunoștință de procedura medicală efectuată la data de 03.04.2015, în biletul de externare fiind descrisă în amănunt procedura practică cu ocazia intervenției chirurgicale din 03.04.2015, cu privire la care apelanții susțin că pârâta CMU nu a obținut consimțământul informat al acestora prin formularul de consimțământ pentru intervenții chirurgicale și tratament semnat la data de 26.03.2015 (fila 43 vol. I dosar fond declinat), din cărui conținut rezultă că procedurile medicale pentru efectuarea cărora și-a dat acordul reprezentantul legal al pacientului constau în: alungire de tendon, ridicare gleznă și fixare rază medială (decizie intraoperatorie luată dacă este cazul).

Așadar, la data externării pacientului din unitatea medicală (06.04.2015), reprezentanții legali ai acestuia puteau și trebuiau să cunoască fapta ilicită imputată pârâtei CMU, constând în nerespectarea obligației contractuale asumate, aceea de obținere a consimțământului informat al pacientului pentru procedura realizată, prin simpla comparare a procedurilor medicale descrise în formularul de consimțământ (alungire de tendon, ridicare gleznă și fixare rază medială) cu cele menționate în biletul de externare (artrodeză subtalară extraarticulară [...] la piciorul stâng; prelevare de autogrefon fibular prin incizie separată de la nivelul gambei

stângi; alungirea tendonului [.]## stâng), neputând fi reținute susținerile apelanților în sensul că abia în luna aprilie 2018, când au efectuat intervențiile chirurgicale din [.][, aceștia ar fi aflat că nu fuseseră corect și complet informați cu privire la efectuarea intervențiilor chirurgicale din [.] , în caz contrar data de începere a curgerii termenului de prescripție fiind lăsată exclusiv la latitudinea apelanților, prin alegerea momentului la care au înțeles să solicite informații medicale cu privire la procedurile medicale contractate, respectiv efectuate în cadrul CMU în perioada martie-aprilie 2015.

Prin urmare, întrucât apelanții-reclamantii puteau și trebuiau să cunoască atât fapta ilicită a pârâtei constând în nerespectarea obligației contractuale de obținere a consimțământului informat al pacientului), cât și prejudiciul material (reprezentat de costul intervenției chirurgicale din data de 03.04.2015), respectiv prejudiciul moral suferit, precum și persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului (unitatea medicală autoare a pretensei fapte ilicite) cel mai târziu la data de 06.04.2015, moment la care pacientul a fost externat din unitatea medicală în urma intervenției chirurgicale din data de 03.04.2015, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 2517 și art. 2528 C.civ., privind cărora dreptul la acțiune se prescrie în termenul general de 3 ani, termen care se calculează cu începere de la momentul nașterii dreptului la acțiune și care s-a împlinit la data de 04.04.2018, cu aproape un an înainte de data introducerii prezentei acțiuni, motiv pentru care în mod just prima instanță a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune și a respins cererea vizând pretențiile aferente intervenției chirurgicale din data de 03.04.2015, fiind prescrisă.

În ceea ce privește critica apelanților-reclamantii referitoare la respingerea ca neîntemeiată a cererii de obligare a pârâtei la restituirea contravalorii celor două intervenții chirurgicale, tribunalul va analiza susținerile din motivele de apel numai cu privire la cea de-a doua intervenție din perioada 22.03.2016-25.03.2016, având în vedere considerentele anterior expuse vizând legalitatea soluției primei instanțe de respingere ca prescrise a pretențiilor aferente primei intervenții.

Astfel, se constată că în mod just a fost reținut prin sentința apelată caracterul neîntemeiat al cererii reclamantului de acordare a sumelor materiale reprezentate de costul intervenției din data de 22.03.2016 (22.586 lei), față de inexistența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită reținută în sarcina pârâtei, constând în lipsa acordului informat al pacientului potrivit art. 6 și art. 18 din Legea nr. 46/2003, și prejudiciul material suferit de reclamant, respectiv contravaloarea intervenției chirurgicale din data de 22.03.2016, conform facturii CMU [.]# [.]03.2016 (fila 55 vol. I dosar fond declinat).

Împrejurarea că procedura executată (care a inclus recoltare de grefon) a fost diferită de cea contractată (alungire de tendon, ridicare de gleznă și fixare rază medială), respectiv faptul că potrivit răspunsului intimatului chemat în garanție [.] la interogatoriu, procedura alungirii de tendon se poate realiza în 3 modalități, astfel încât nu presupune neapărat procedura recoltării de grefon și nici procedura [.]#, nu pot determina reținerea existenței unui raport de cauzalitate între fapta ilicită imputată pârâtei și prejudiciul material al reclamantului, atât timp cât în cauză nu a fost invocată și nici dovedită culpa medicală în ceea ce privește intervenția chirurgicală din data de 22.03.2016.

În acest sens, după cum s-a arătat anterior, în cauza de față reclamantul a solicitat angajarea răspunderii civile a pârâtei CMU pentru neîndeplinirea de către pârâtă a obligațiilor asumate prin ofertele 1 și 2, fapta ilicită a pârâtei CMU, astfel cum a fost redată în cererea de chemare în judecată, constând în încălcarea dreptului pacientului la informare, încălcarea de

către pârâtă a obligației de obținere a unui consimțământ informat de la pacient și efectuarea de către pârâtă a unei proceduri medicale (recoltarea de grefon) fără a avea autorizațiile prevăzute de lege.

Or, neîndeplinirea obligației de a obține un consimțământ informat al pacientului și efectuarea unei alte proceduri decât cea contractată și consimțită de pacient nu pot determina stabilirea unui raport de cauzalitate între aceste fapte ilicite invocate de reclamant și reținute de instanță, pe de o parte, și achitarea contravalorii intervenției chirurgicale, pe de altă parte, din moment ce nu a fost probată culpa medicală, respectiv caracterul defectuos al actului medical. Contrar susținerilor apelanților-reclamanți, faptul că apelantul-pârât CMU nu a prestat întocmai activitatea contractată, în sensul că a fost executată o procedură care nu a făcut obiectul ofertei medicale și al consimțământului reprezentantului legal al pacientului, nu poate fi considerată cauza producerii unui prejudiciu material în patrimoniul reclamanților (reprezentat de achitarea costului respectivei proceduri), întrucât, în lipsa dovedirii culpei medicale, respectiv a executării necorespunzătoare a procedurii, nu se poate reține că reclamanții ar fi suferit un prejudiciu material constând în contravaloarea intervenției chirurgicale din data de 22.03.2016, după cum în mod corect a reținut prima instanță.

Împrejurarea că ulterior apelanții-reclamanți au luat la cunoștință de faptul că procedura utilizată cu ocazia intervențiilor chirurgicale din [...] ar avea la bază metode învechite față de procedurile utilizate în străinătate, care nu implică dureri postoperatorii atât de mari, nu poate determina acordarea daunelor materiale solicitate de apelanții-reclamanți, care nu au probat efectuarea defectuoasă a intervenției din data de 22.03.2016 și nici faptul că aceasta nu ar fi fost necesară sau nu ar fi avut efecte benefice.

Se constată totodată faptul că apelanții-reclamanți nu au criticat sentința apelată din perspectiva reținerii caracterului neîntemeiat al susținerilor reclamanților potrivit cărora prelevarea de autogrefon fibular ar presupune deținerea de către unitatea medicală a unei autorizații emise de Autoritatea Națională de Transplant.

Referitor la cuantumul daunelor morale acordate reclamantului prin sentința atacată, tribunalul constată că acest motiv de apel se impune a fi analizat subsecvent examinării apelului declarat de pârâtul [...] SRL, care a criticat soluția primei instanțe de obligare a acestuia la plata daunelor morale către reclamant, precum și dispoziția de respingere a cererii de chemare în garanție ca neîntemeiată.

În ceea ce privește intervenția chirurgicală din data de 03.04.2015, nu vor fi analizate criticile apelantului-pârât pe fondul cauzei, având în vedere argumentele prezentate anterior în sensul menținerii soluției primei instanțe de respingere a pretențiilor aferente acestei intervenții ca fiind prescrise.

Cu privire la intervenția chirurgicală din data de 22.03.2016, tribunalul constată că în mod just a reținut prima instanță fapta ilicită a pârâtului CMU constând în lipsa obținerii acordului informat al pacientului potrivit art. 6 și art. 18 din Legea nr. 46/2003.

În acest sens, sunt lipsite de relevanță susținerile apelantului-pârât potrivit cărora la momentul efectuării intervenției Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 95/2006 nu conțineau un formular prestabilit al Acordului informat al pacientului, atât timp cât prevederile art. 660 din Legea nr. 95/2006 coroborate cu dispozițiile art. 6 și art. 18 din Legea nr. 46/2003 reglementează obligativitatea obținerii consimțământului informat al pacientului, iar dispozițiile art. 8 din Ordinul nr. 482/2007 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Titlului XVI din Legea nr. 95/2006 prevăd în mod expres elementele minimale pe care trebuie

să le conțină în mod obligatoriu acordul scris al pacientului, printre care „descrierea, pe scurt, a informațiilor ce i-au fost furnizate de către medic”, precum și „acordul exprimat fără echivoc pentru efectuarea actului medical”.

Or, în speță, formularul de consimțământ pentru intervenții chirurgicale și tratament din data de 21.03.2016 menționează numai denumirea intervenției chirurgicale (alungire tendon, ridicare gleznă, fixare rază medială), în timp ce potrivit biletului de externare, la data de 22.03.2016 sub anestezie generală s-a practicat alungirea tendonului [..], cu mențiunea că „s-a recoltat grefon fibular autogen prin incizie separată de aproximativ 6 cm” (fila 52 vol. I dosar fond declinat).

Așadar, sunt neîntemeiate criticile apelantei-pârâte în sensul că intervenția chirurgicală din data de 22.03.2016 ar fi fost realizată cu consimțământul informat al reprezentantului legal al pacientului, atât timp cât reclamantul nu a fost în realitate informat în mod corect și complet asupra tuturor aspectelor și implicațiilor procedurii care urma să se realizeze, formularul de consimțământ cuprinzând numai denumirea intervenției (alungire tendon), fără a se menționa modalitatea în care aceasta urma a se realiza (din răspunsurile la interogatoriu ale intimatului chemat în garanție [..] [..] rezultând că alungirea de tendon se poate realiza și în altă modalitate decât prin procedura [..], precum și că procedura alungirii de tendon nu implică în mod obligatoriu recoltarea de grefon), **nefiind precizat scopul că urma să fie efectuată procedura [..] și să fie recoltat grefon fibular autogen prin realizarea unei incizii separate de aproximativ 6 cm, și fără a i se aduce la cunoștință reprezentantului legal al pacientului minor riscurile și consecințele procedurii, alternativele de tratament cu riscurile și consecințele aferente, prognosticul bolii, fără a prezenta tratamentul, precum și efectele postoperatorii, elemente în lipsa cărora consimțământul dat de pacient nu relevă o cunoaștere completă și corectă a procedurii pentru care și-a exprimat acordul, cu atât mai mult cu cât însuși medicul [..] a declarat că le-a explicat reprezentanților legali ai minorului procedura, însă nu știe ce au înțeles acesteia din respectiva terminologie medicală.**

Prin urmare, **este justă soluția** a acestei instanțe de constatare a îndeplinirii condițiilor răspunderii civile contractuale a apelantului-pârât CMU pentru intervenția chirurgicală din data de 22.03.2016.

Referitor la dispoziția de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în garanție formulate de pârâtul CMU împotriva chematului în garanție [..], în mod corect a reținut prima instanță că potrivit clauzelor contractuale, unitatea medicală avea obligația de a obține consimțământul scris al pacientului pentru efectuarea intervenției chirurgicale. Tribunalul constată că prin motivele de apel nu sunt prezentate argumente în sens contrar, prevederile art. 660 din Legea nr. 95/2006 și dispozițiile contractuale menționate de apelantul-pârât nefiind de natură a înlătura obligația unității medicale de a obține consimțământul informat al pacientului. Astfel, obligația legală a medicului de a prezenta pacientului informațiile necesare nu se substituie obligației unității medicale de a emite formularele de consimțământ, care nu trebuie să se rezume la indicarea denumirii procedurii medicale, ci trebuie să ofere informații complete și detaliate cu privire la natura și scopul, beneficiile și riscurile neefectuării intervenției chirurgicale, precum și ale tratamentelor alternative.

Or, în speță, **formularul de consimțământ semnat de reprezentantul legal al minorului nu cuprinde în mod detaliat descrierea procedurilor, făcând numai trimitere, la modul general, la informațiile furnizate pacientului de către medicul [..], fără ca dispozițiile legale să instituie în sarcina acestuia din urmă obligația de a obține acordul scris al pacientului,**

aceasta fiind stabilită în sarcina unității medicale, subsecvent informațiilor comunicate de medic pacientului, astfel încât sunt neîntemeiate susținerile apelantului-pârât în acest sens, atât timp cât însuși intimatul chemat în garanție [...] a arătat prin răspunsurile la interogatoriu că a explicat părinților pacientului procedura pe care urma să o realizeze, însă nu cunoaște ce au înțeles aceștia (fila 69 verso dosar JS1).

Pentru aceleași considerente, tribunalul constată caracterul nefondat al solicitării apelantului-pârât ca în situația respingerii apelului, să se constate că medicul trebuie să răspundă în solidar cu unitatea sanitară.

În ceea ce privește apelul declarat de apelanții-reclamanți sub aspectul cuantumului daunelor morale acordate de prima instanță, tribunalul constată că prejudiciul moral suferit de reclamant a fost în mod corect evaluat prin sentința apelată, în considerarea importanței valorilor lezate (dreptul la informare al pacientului și dreptul acestuia la opțiune), precum și a consecințelor negative suferite de pacientul minor în vârstă de 11 ani la momentul efectuării intervenției, constând în durerile postoperatorii și modalitatea în care a fost afectată viața de familie și socială a acestuia, prin absența de cursurile școlii gimnaziale și traumele emoționale care i-au fost produse atât în perioada de hospitalizare cât și ulterior.

Se reține așadar faptul că apelantului-reclamant [...] i s-a produs în mod incontestabil un prejudiciu moral, a cărui reparare se impune prin acordarea unei compensații bănești, în măsură să atenueze suferințele psihice ale acestuia. Tribunalul reținând că suma de 5.000 euro, în echivalent în lei la data plății, cu titlul de daune morale, este rezonabilă, echitabilă și corespunde prejudiciului moral real și efectiv produs pacientului prin fapta ilicită a unității medicale.

Referitor la dispoziția de compensare în totalitate a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant și de pârâtă, tribunalul constată că prima instanță a făcut o corectă aplicare a prevederilor art. 453 alin. (2) C.proc.civ. cererea de chemare în judecată fiind admisă în parte, respectiv numai cu privire la intervenția din data de 22.03.2016, pentru care a fost acordată reclamantului suma de 5.000 euro cu titlul de daune morale din totalul pretențiilor de 45.000 euro, fiind totodată respinse daunele materiale solicitate, astfel încât nu se impunea acordarea în integralitate a cheltuielilor de judecată către reclamant.

Având în vedere considerentele expuse, în baza art. 480 alin. 1 C.proc.civ., ambele apeluri vor fi respinse ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge apelurile formulate de apelantul-pârât [...] SRL, cu sediul ales în București, B-dul [...] nr. 201, Clădirea Globalworth Tower, [...], sector 2 și de apelanții-reclamanți [...], toți cu domiciliul ales la SCA „Lospa și Asociații”, cu sediul în București, [...], sector 1, împotriva sentinței civile nr. [...] /24.11.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul nr. /3/2019, în contradictoriu cu intimații chemați în garanție [...], cu domiciliul ales în București, [...], sector 4 și [...] SA, cu sediul în București, [...], sector 1, ca nefondate.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a se depune la Tribunalul București.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi, 31.03.2023.

PREȘEDINTE
[.]

JUDECĂTOR
[.]

GREFIER
[.]

Red. [.]
Tehnored. [.] / R.N./8 ex.
JS1; [.]

